

வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - (1)

அறிமுகம்:

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பானவர்களே இன்றுமுதல் ஒரு முக்கியமான வேதாகம பாடத்தை நாம் கற்றுக்கொள்ள போகிறோம். அந்த பாடத்தின் தலைப்பு: **Hermeneutics (ஹெர்மெனியூடிக்ஸ்)** என்று ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழில் “வேத விளக்கவியல்” என்றும் “வேத வியாக்கியான விதிகள்” என்றும் “வேத விளக்க ஆய்வு” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

இப்பாடத்தின் அறிமுகமாக சில காரியங்களை இப்பொழுது நாம் பார்க்கலாம். இந்த பாடத்தின் அவசியம் பற்றி பிற்பாடு நாம் படிக்கபோகின்றோம்.

“பரிசுத்த வேதாகமம்” தேவனால் மனுக்கூலத்திற்கு அருளப்பட்ட அற்புதமான புத்தகம். பரிசுத்த வேதாகமம்: “புத்தகங்களுக்கெல்லாம் புத்தகமாக இருக்கிறது”. “இந்த புத்தகத்தோடு வேறு எந்த ஒரு புத்தகத்தையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவே முடியாது. “இன்று உலகில் அதிகமாக அச்சிடப்பட்டு விற்பனையாகும் ஒரே புத்தகம் திருமறை தான்.

அமெரிக்காவின் முதல் அதிபரான “ஜார்ஜ் வாஷிங்டன்” இப்படியாக சொன்னார்: “தேவனும் பைபிளும் இல்லாது இவ்வுலகை சரியாய் அரசாள முடியாது” என்றார். பக்தன் யோபு சொல்லுகிறார்: யோபு.23:12-ல் “அவருடைய வாயின் வார்த்தைகளை எனக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை பார்க்கிலும் அதிகமாய் காத்துக் கொண்டேன்” என்கிறார்.

சங்கீதக்காரன்:சங்கீதம் 138:2-ல் “உமது சகலப் பிரஸ்தாபத்தைப் பார்க்கிலும் உமது வார்த்தையை நீர் மகிமைபடுத்தியிருக்கிறீர்” என்கிறார்.

பிரியமானவர்களே! எத்தனையோ பேரரசுகளும், பெரும் அரசர்களும், சர்வாதிகாரிகளும் மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தவர்களும் வேதத்தை அழிக்க பெருமுயற்சி செய்தும், சர்வவல்ல தேவன் பரிசுத்த வேதாகமத்தை இன்றும் நாம் பயன்படுத்த காத்து வந்திருக்கிறார். அவரது வார்த்தைகள் சாகாவரம் பெற்றவைகள். இன்றும் திருமறை ஜீவிக்கின்ற வார்த்தைகளாகயிருக்கின்றது.

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் அருமை பெருமைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வுலகத்தில் பரிசுத்த வேதம் போன்று பயனுள்ள புத்தகம் வேறில்லை. இவ்வுலகத்தில் அதிகமான எதிர்ப்புகளை சந்தித்த ஒரே புத்தகம் திருமறைதான். மற்றும் அதிகமாக தவறாக புரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒரே புத்தகம் என்றால் அது “பரிசுத்த வேதாகமம்” மட்டும்தான்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் “திருமறையை எவ்வாறு சரியாக புரிந்து கொள்வது” என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் அறியாமல் இருப்பதுதான். இன்றைக்கு வேதாகமம் தவறாக வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது, போதிக்கப்படுகிறது. தாங்கள் மனம்போன போக்கிலே வேதத்தை விளக்கப்படுத்துகிறார்கள். இன்றைக்கு தலைவிரித்தாடும் அனைத்து வேதபுரட்டுகள், போலி போதனைகளுக்கெல்லாம் மூலக்காரணம் திருமறையை தவறாக வியாக்கியானம் செய்வதாகும். ஆகவே பரிசுத்த வேதாகமத்தை சரியாக புரிந்துகொள்வதும், விளக்கப்படுத்துவதும் இக்காலத்தின் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும். வேதத்தை சரியாக வியாக்கியானம் செய்தால் தான் நம் வாழ்க்கையில் அதனை சரியாக நடைமுறைப்படுத்துவோம். அதே நேரத்தில் வேதத்தை தவறாக வியாக்கியானம் செய்தால் நம் வாழ்க்கையில் வேத வசனத்தை தவறாக தான் நடைமுறைப்படுத்துவோம்.

வேத வசனம் தவறாக வியாக்கியானம் செய்யப்பட அதிக வாய்ப்புள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தையானது “ஆதி” முதலே தவறாக வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டு வரப்படுகின்றது. முதன்முதலில் தேவனுடைய வார்த்தையை தவறாக வியாக்கியானம் செய்தவன் “சாத்தான்”. ஆதியாகமம் 3-ம் அதிகாரத்தில் “தேவன் சொன்னது உண்டோ” என்று கேள்வி எழுப்பினான்.

தேவன்: ஆதாம்-ஏவாளிடம் சொல்லியிருந்தார்: ஆதியாகமம் 2:16-17-வசனங்களில் “நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கவேண்டாம், அதை நீ புசிக்கும் நாளில் சாகவே சாவாய் என்று கட்டளையிட்டார்.” சாத்தான்: “தேவன் சொன்னது உண்டோ?” என்று ஒரு குழப்பமான கேள்வியை எழுப்புகிறான் (ஆதியாகமம் 3:1) ஆதியாகமம் 3:4-ல்: “நீங்கள் சாகவே சாவதில்லை” என்ற தவறான நம்பிக்கை கொடுக்கிறான். சாத்தான் சொன்னது சரியா? ஆம். ஒருவிதத்தில் சரிதான் ஆதாம் சரீர்ப் பிரகாரமாக உடனே மரிக்கவில்லை, 930 வருடங்கள் சரிப்பிரகாரமாக உயிரோடு இருந்தான், உடனே மரிக்கவில்லை என்பதை நாம் வேதாகமத்தில் படிக்கின்றோம். ஆனால் “ஆவியில் மரித்தான்” “தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தை இழந்தான்” தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தில் மரித்துப் போனான்.

சாத்தானின் வியாக்கியானம் ஒருபக்கம் சரியாகத்தான் இருப்பதுபோல இருந்தாலும், இன்னொரு பக்கம் முழுக்க முழுக்க தவறான வியாக்கியானமாகயிருந்தது. இன்றும் துர்உபதேசிகளின் வியாக்கியானம் சாத்தானின் வியாக்கியானம் போல் தான் இருக்கிறது. அவைகள் சத்தியம் போன்று தெரிந்தாலும், அது சத்தியமல்ல. சத்தியத்திற்கும்-பொய்க்கும் நூலிடை வித்தியாசம் தான் உண்டு. அந்த இடைவெளியைக் கண்டறிவது கடினமான காரியம்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதும்போது: 2தீமோ.2:15-ல் “நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப்

போதிக்கிறவனையும் உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு” என்று சொல்கிறார்.

ஏன் வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்வது கடினமாய் இருக்கிறது? ஏன் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக விளக்கம் கொடுக்கிறார்கள்?

காரணம்....

பரிசுத்த வேதாகமம் ஓர் பழமையான புத்தகம். மூவாயிரத்திலிருந்து நான்காயிரம் வருடங்கள் பழமை கொண்ட புத்தகம். சுமார் 100 வருடத்திற்கு முன்பு எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை நம்மால் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியாதிருக்கும்போது எவ்வாறு நான்காயிரம் ஆண்டுகள் பழமையான புத்தகத்தை இலகுவாக விளங்கிகொள்ள இயலும்?

வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும் விஷயத்தில் முதலாவது பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியை நாம் நாட வேண்டும், அது மாத்திரமல்ல நாம் வேதத்தை கற்றுக்கொள்வதற்கும், வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்வதற்கும் கடின உழைப்பும் அவசியமாயிருக்கிறது. கடின உழைப்பு இல்லாமல் வேத வசனங்களை ஆழமாக அறிந்துகொள்வது மிக கடினமான காரியம்.

ஹெர்மெனியூடிக்ஸ் (Hermeneutics) என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம்:

வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்யும் கலையை இறையியல் வட்டாரம் **ஹெர்மெனியூடிக்ஸ்** என்று அழைக்கிறது. **ஹெர்மெனியூடிக்ஸ்** என்ற ஆங்கில வார்த்தை *ஹெர்மெனியா* என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து உருவானது; இதன் பொருள் **“வியாக்கியானம்”** அல்லது **“மொழிபெயர்ப்பு”** என்று பொருள்.

இந்த கிரேக்க வார்த்தையானது-கிரேக்கர்கள்-வியாக்கியான கடவுளாய் நம்பும் *ஹெர்மஸ்* என்னும் பெயரிலிருந்து உருவானதாகும். இந்த கடவுளை கிரேக்கர்கள் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள், பேச்சு, எழுத்து, கலை போன்ற காரணங்களுக்காகவும், அதனை தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கு செய்திக் கொண்டுவரும் கடவுள் என்றும் நம்பினர்.

ஹெர்மெனியூடிக்ஸ் என்னும் வார்த்தை கிரேக்க கடவுளின் பெயரிலிருந்து வந்த பதமாயினும், கிறிஸ்தவ வட்டாரத்தில் வேத வியாக்கியானத்தைக் குறிப்பதற்கே இந்த பதம் முழுமையாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வேதத்தை அதனுடைய நிஜமான சூழ்நிலையில் நின்று அறிந்துகொண்டு, அதை ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்திற்குட்பட்ட ஜனங்கள் விளங்கிக்கொள்ளும்படி எடுத்துரைப்பதையே **ஹெர்மெனியூடிக்ஸ்** என்று அழைக்கிறோம்.

ஹெர்மெனியூடிக்ஸ் என்பது அறிவியல் மற்றும் கலை சார்ந்த இயல். வியாக்கியானம் செய்யும் தத்துவ அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை கண்டறிவதினால் இதனை **வியாக்கியானியல்** என்கிறோம். கண்டறிந்த அடிப்படை தத்துவ கோட்பாடுகளை வேதப்பகுதிகளுக்கு ஏற்றவாறு

நேர்த்தியாய் பயன்படுத்தி வேதத்தின் சரியான அர்த்தத்தைக் கண்டறிய முற்படுவதால் இதனை கலை என்கிறோம்.

ஹெர்மெனியூடிக்ஸ் என்ற வேத விளக்கவியல் என்பது ஓர் கலையாகும் என்று நாம் ஏற்கனவே பார்த்தோம். வேதத்தை நாம் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் எவ்விதமான தவறுகளும், பிழைகளும் ஏற்படாதவாறு இருக்க இந்த கலையறிவு நமக்கு உதவுகிறது. நாம் வாசிக்கும் வசனங்களை அர்த்தம் சொல்வதற்கோ அல்லது விளங்கிக் கொண்டு மற்றவர்களுக்கு விளக்கி உரைப்பதற்கோ, ஏன் நமக்கு ஒரு உதவி தேவை என்ற கேள்வி எழலாம்.

அதற்கு பதில், ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட கடிதம் ஒன்று உங்கள் கைகளில் கிடைக்கிறது என்று கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள்; அதை யார் எழுதினார்கள்? யாருக்கு எழுதினார்கள்? ஏன் எழுதினார்கள்? என்று உங்களுக்குத் தெரியாது... அதில் வரும் நபர்கள், இடங்கள் மற்றும் சில வார்த்தைகளும் உங்களுக்குத் தெரியாது... இப்போது வேறு ஒரு நபருக்கு அந்த கடிதத்தைக் குறித்து நீங்கள் விளக்கம் தரவேண்டியதுள்ளது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்போது சிலவற்றை உங்களால் கூறியியலும்; ஆனால் பலவிதங்களில் நீங்கள் தவறான அனுமானத்துக்கு வந்துவிடுவீர்கள். எனவே அந்த கடிதத்தைக் குறித்து நீங்கள் சரியான விளக்கம் கூறவேண்டுமானால் அதை எழுதியவரைப் பற்றியும், பெறுபவர் பற்றியும், கடிதத்தின் நோக்கம் பற்றியும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

பரிசுத்த வேதாகமமும் அதுபோன்றதே. நாமும்கூட பரிசுத்த வேதாகமம் எங்கிருந்து வந்தது? அது எவ்வாறு எழுதப்பட்டது? ஏன் எழுதப்பட்டது? யாருக்கு எழுதப்பட்டது? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், அதற்கு நாம் அர்த்தம் கொடுக்கும்போது அல்லது விளக்கம் கொடுக்கும்போது தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடும். இதன் காரணமாகவே, இந்த வேதவிளக்கவியல்(**ஹெர்மெனியூடிக்ஸ்**) நமக்கு தேவன் எழுதியுள்ள **பரிசுத்த வேதாகமம்** என்ற *கடிதத்தை*, நாம் வாசிக்கும்பொழுது புரிந்துகொள்வதற்கு ஏதுவான அறிவையும் திறமையையும் வழங்குகிறது.

திரியேக தேவன், மனிதன், பாவம், இரட்சிப்பு, சபை, இறுதிகாலச் சம்பவங்கள், பரலோகம் போன்ற பலவிதமான வேதபோதனைகளைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கும் சகல அறிவும், தேவனுடைய வசனமாகிய வேதாகமத்திலிருந்தே நமக்குக் கிடைக்கிறது; எனவே, வேதத்தை சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால் அல்லது தவறாக விளங்கிக்கொண்டால், நீங்கள் உங்களையும் மற்றும் உங்கள் திருச்சபை மக்களையும் வழிதவறி நடக்க வைத்துவிடுவீர்கள்.

வேதாகமம் எழுதப்பட்டிருந்த காலம், இடம், பொருள், சமுதாயச்சூழல் என்பது வேறு, இன்று வேதாகமத்தைக் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு வாசிக்கும் நாம் வாழுகின்ற காலம், இடம், சமுதாயச் சூழல் போன்றவைகள் முற்றிலும் வேறுபட்டது. ஆதலால் பரிசுத்த வேதத்தை அதன் இடம், காலம், பொருள், சமுதாயச் சூழ்நிலை போன்றவைகளின்

அடிப்படையில் விளக்கி, அர்த்தம் சொல்லிப் போதிப்பதும், அல்லது புரிந்துகொள்வதும் நமது அழைப்பும் கடமையுமாகும்.

வேத விளக்கவியல்-என்ற இப்படித்தின் அவசியமென்ன?

1) தேவன் சொல்லியவற்றை அறிந்துகொள்வதற்க்காக:

பரிசுத்த வேதாகமம் என்பது எழுதப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தையாகும்(Written Word of God), நமது ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்து ஜீவிக்கின்ற தேவனுடைய வார்த்தையாகியிருக்கிறார்(Living Word of God). தேவன் தான் படைத்த மனிதனோடு தொடர்புகொண்டு, அவனுக்குத் தன்னை வெளிப்படுத்துவதற்க்காக பல்வேறு காலங்களாக, பல்வேறு விதங்களில் அவனோடு பேசியுள்ளார்(எபி.1:1); அவ்வாறு பேசினவைகளை அவருடைய பரிசுத்த மனிதர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு திருமறையில் எழுதியுள்ளனர்(2 பேதுரு 1:21, 2தீமோ.3:16).

எனவே வேதத்தை வாசிக்கும்போது, தேவனுடைய வார்த்தையை நாம் வாசிக்கிறோம். எனினும், தேவன் வேதாகமத்தில் சொல்லியவற்றை சரியான விதத்தில் அறிந்துகொள்வதற்கு “வேத விளக்கவியல் அல்லது வேத விளக்க விதிமுறைகள்” அவசியமாகியிருக்கின்றன. இந்த விதிமுறைகள்படி வேத வசனங்களை நாம் வியாக்கியானம் செய்யாவிட்டால் தேவன் சொல்லியவற்றை நம்மால் சரிவர அறிந்துகொள்ளமுடியாமல் போவது மட்டுமல்ல, நாம் அவற்றைத் தவறாகவும் விளங்கிக்கொள்வோம்.

இன்றைய கிறிஸ்தவ உலகில் பலவிதமான நம்பிக்கைகளும், முன்பின் முரணான இறையியல் கருத்துகளும், குழப்பமான உபதேசங்களும் மலிந்து காணப்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், அநேகர் வேதாகமத்தை சரியான விதத்தில் வியாக்கியானம் செய்யாமல், தமது ஊகங்களினாலும் கற்பனைகளினாலும் திருவசனங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்வதேயாகும். இவர்கள் வேதாகமத்தில் தேவன் சொல்லியவற்றை பிரசங்கியாமல், தங்களது சுயஅறிவையும், தனிப்பட்ட அனுபவங்களையும், தங்கள் சுயகருத்துகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, வேத வசனங்களை வியாக்கியானம் செய்து வருகிறார்கள். இதனால், தேவன் உண்மையிலேயே வேதாகமத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்? வேத வசனங்களின் உண்மையான அர்த்தமும் சரியான விளக்கமும் என்ன? என்ன அர்த்தத்தோடு தேவன் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் சொல்லியிருக்கிறார்? என நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியாத நிலையுள்ளது. எனவே, வேதாகமத்தில் சொல்லியவற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு வேத வசனங்களை அர்த்தவிளக்கம் செய்யும் முறையை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

2) தேவன் சொல்லாதவற்றை அறிந்துகொள்வதற்க்காக:

தேவன் வேதாகமத்தில் சொன்னவைகளை மட்டுமல்ல, அவர் சொல்லாதவற்றையும் அறிந்துகொள்ளுவதற்கு வேத வசனங்களின் வேத விளக்கவிதிகள் நமக்கு அவசியமாக உள்ளது. வேத வசனங்களை நாம் சரியான விதத்தில் வியாக்கியானம் செய்யாவிட்டால்

தேவன் வேதாகமத்தில் சொல்லாதவற்றையெல்லாம், அவர் சொன்னதாக எண்ணிக் கொண்டிருப்போம். வேத வசனங்களின் சரியான அர்த்தத்தை நாம் அறிந்துகொண்டால் அவர் எவற்றையெல்லாம் வேதாகமத்தில் சொல்லவில்லை என்பதை நாம் இலகுவாக கண்டுகொள்ளலாம்.

3) தேவன் நமக்கென்று சொல்லியிருப்பதை அறிந்துகொள்வதற்க்காக:

தேவன் வேதாகமத்தில் சொல்லியவற்றையும், சொல்லாதவற்றையும் மட்டுமல்ல; அவர் நமக்கென்று சொல்லியிருப்பதையும் அறிந்துகொள்வதற்கும் “வேத விளக்கவியல்”(அ) “வேத விளக்கஆய்வு” அவசியமாகயுள்ளது. வேதத்தில் தேவன் ஏற்கனவே சொல்லியவற்றிலிருந்து இன்று நம்மோடு பேசி, தனது சித்தத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறவராய் இருக்கிறார்.

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் நமது வாழ்வுக்கு அவசியமான அறிவுறுத்தல்களையும், ஆலோசனைகளையும் கொடுத்துள்ள தேவன், அவ்வசனங்களின்படி நம்மை வழிநடத்துகின்றார்.

தேவனுடைய வசனமே நம் கால்களுக்குத் தீபமும், பாதைக்கு வெளிச்சமுமாயிருக்கிறது(சங்கீ.119:105). அதாவது, வேதாகமம் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இவ்வுலகில் வாழவேண்டிய முறையையும், செல்லவேண்டிய வழியையும் நமக்கு சுட்டிக்காட்டும் புத்தகமாகயுள்ளது. ஏனவே திருமறை வசனங்களின் அர்த்தத்தை அறியும்முறை நமக்குத் தெரிந்திருந்தால் தானே வேதாகமத்தின் மூலமாகத் தேவன் நமக்கு சொல்லியிருப்பதை அறிந்து, அவருடைய வழிநடத்துதலின்படி வாழமுடியும்.

4) தேவனுடைய வார்த்தையைப் புரிந்துகொள்ள:

பொதுவாக, தேவனுடைய வார்த்தையைப் புரிந்துகொள்வது அவ்வளவு கடினமான காரியமல்ல, என்று நாம் நினைத்தாலும், அப்போஸ்தலர் 8-ம் அதிகாரத்தின்படி அதற்கு சில தடைகள் உண்டு. ஆம், அந்த எத்தியோப்பிய மந்திரியைப் போல, புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவிதேவை.

5) பரிசுத்த வேதாகம புத்தகங்களை, நிருபங்களை எழுதிய அன்றைய எழுத்தாளர்களுக்கும்; இன்று வேதத்தை கைகளில் வைத்திருக்கும் நமக்கு இடையேயுள்ள இடைவெளிகளை சரிப்படுத்த:

ஆதி எழுத்தாளர்களுக்கும் நமக்குமிடையே மொழி, காலம், கலாச்சாரம், புவியியல் போன்ற பலவிதமான இடைவெளிகளுண்டு. திருவசனத்தைப் புரிந்துகொள்வதில் இவைகள் நமக்கு தடையை உண்டாக்குகின்றன. எனவே நமக்கு உதவி தேவையாகியிருக்கின்றது.

பரிசுத்த வேதாகமம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பதாக, ஒரு குறிப்பிட்ட புவியியல் அமைப்பிலும், கலாசாரப்பின்னணியிலும் வாழ்ந்த சுமார் நாற்பது எழுத்தாளர்களால், பல்வேறு கால இடைவெளியில் எழுதப்பட்ட இறை வார்த்தையாகும். ஆனால் இவை எல்லாவற்றிற்கும் சற்றும் பொருந்தாத சரித்திர காலகட்டத்திலும், புவியியல் அமைப்பிலும், கலாச்சாரப் பின்னணியிலும், அதாவது 21-ம் நூற்றாண்டுகளில் வாழும் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், வேதத்தின் சரியான வியாக்கியானத்தை புரிந்துகொள்வது என்பது சற்று சவாலான காரியமாகியிருந்தாலும்; திருமறையின் பிரதம ஆசிரியரான பரிசுத்த ஆவியானவரின் உதவியைக் கொண்டும், தேவ மனிதர்கள் இவ்வேதத்திற்கு எழுதியுள்ள எண்ணற்ற உதவி

நூல்களைக் கொண்டும் இந்த இடைவெளிகளை நிவர்த்தி செய்ய இயலும் என்பதே நமக்கிருக்கும் நம்பிக்கையாகும்.

- **மொழியியல் இடை வெளி (A Language Gap)**

பழைய ஏற்பாடு *எபிரெய மொழியிலும்*, அதன் கடைசி ஒருசில பகுதிகள் *அரமாயிக் மொழியிலும்* எழுதப்பட்டது. புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் *கிரேக்க மொழியிலும்* எழுதப்பட்டுள்ளதால், அம்மொழிகளைக் குறித்து நன்கு அறிந்து கொள்வதின் மூலமாக மொழி இடைவெளியை நாம் பூர்த்தி செய்யவேண்டியது நமக்கு முன்வைக்கப்பட்ட சவாலாகும்.

ஒவ்வொரு மொழியும் அதின் எழுத்துக்களிலும், எண்ணிக்கையிலும், உச்சரிப்பிலும், உருவ ஒற்றுமையிலும், வாக்கிய அமைப்பிலும், இலக்கண அமைப்பிலும் மற்ற மொழிகளைக் காட்டிலும் முற்றிலும் வித்தியாசப்படுவது இயல்பு. இஸ்ரவேலிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள தேசங்களிலும் உருவான மொழிகளில் பெரும்பாலான வார்த்தைகள், பொதுவாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தம் கொண்டவைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(உ.ம்): யாத். 9:12-ல் கூறுகிறது: “கர்த்தர் பார்வோனின் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினார்” என்றுள்ளது. அப்படியானால் தேவனே பார்வோனின் இருதயத்தைக் கல்லாக மாற்றிவிட்டார் என்று பொருளல்ல. எபிரெயர்களின் அன்றைய மொழிவழக்கப்படி, பார்வோனின் கலகக்குணத்தினிமித்தம்; அவனால் தேவ சத்தத்தைக் கேட்க முடியவில்லை என்று பொருள். மொழி என்னும் இந்த இடைவெளியை பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்றால் அம்மொழியினைக் கற்றுத்தேறுவதே முறையான தீர்வு. ஆனால் எபிரெயம், கிரேக்கம் போன்ற மொழிகளைக் கற்று தேர்ச்சி பெறுவது இன்று எல்லோராலும் சாத்தியப்படாத ஒன்றாகும்; ஆகையால் இக்குறையை நிவர்த்திச் செய்ய பல்வேறு துணை மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் உதவியுடன் இந்த இடைவெளியைப் பூர்த்திசெய்யமுடியும். இன்று தரமான எபிரெய மற்றும் கிரேக்க வார்த்தை அகராதிகள் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதில் ஒரு வார்த்தையை ஆய்வு செய்தால், அந்த வார்த்தை வேதாகமத்தில் எத்தனை அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று அந்த வார்த்தையைக் குறித்த அனைத்து தகவல்களையும் துல்லியமாய் கொடுக்கும் அளவிற்கு தரமான வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தரமான மொழி அகராதிகளின் துணையோடு மொழி என்னும் இந்த பெரிய இடைவெளியை நம்மால் பூர்த்தி செய்யமுடியும்.

- **கால இடை வெளி: (A Time Gap)**

இன்று வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்ய முற்படும் நாம் சந்திக்கும் இன்னொரு சவால், கால இடைவெளி. பரிசுத்த வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். வேதத்தின் கடைசி எழுத்துப்பணி முடிந்ததிலிருந்து கணக்கிட்டாலும், ஏறக்குறைய 1900 ஆண்டுகளுக்கு அப்பால் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம்.

கால இடைவெளியைக் குறித்து அறிந்துகொள்வதற்கு, யோனா தீர்க்கதரிசியின் சம்பவத்தை ஒரு நல்ல உதாரணமாய் எடுத்துக்கொள்ளலாம். யோனா தேவனுடைய குணாதிசயத்தை நன்கு அறிந்திருந்தும்(யோனா 4:2); கர்த்தருடைய வார்த்தையை மீறி

நினைவேக்கு பதிலாக தர்ஷீக்குப் போனது ஏன்? இந்த கேள்வியை நம்முடைய சரித்திர பார்வையில் பாராமல் யோனாவின் கால கட்டமாகிய கி.மு.8-ம் நூற்றாண்டு சரித்திர சூழ்நிலையில் பார்க்கும்போது நமக்கு பதில் கிடைக்கும். இக்காலகட்டத்தில் இஸ்ரவேலிலும் அதின் சுற்றுப்புற தேசங்களிலும் மன்னராட்சி ஓங்கியிருந்தது. இராஜாக்களின் காலகட்டங்களில் ஆங்காங்கே யுத்தங்கள் நடப்பதை நாம் வேதத்தில் படித்து அறிந்திருக்கின்றோம், 8-ம் நூற்றாண்டில் மற்ற தேசங்களுக்கெல்லாம் சிம்மசொப்பனமாக விளங்கியவர்கள் தான் அசீரியர்கள். அசீரியரின் தலை நகரமே இந்த நினைவே பட்டணம். விக்ரிக ஆராதனைக்கு பெயர்போன இந்த நினைவேயினர், தாங்கள் கைப்பற்றிய மற்ற தேசத்து ஜனங்களுக்குக் கொடுத்த கொடூரமான தண்டனைகளை பற்றிய அகழ்வாராய்ச்சிக் குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. தாங்கள் கைப்பற்றிய தேசத் தலைவர்களை விலங்குகளைப் போன்று நடத்தி அவர்களின் தலைகளைத் துண்டித்தனர். மிகுந்த வேதனை கொடுக்கக்கூடிய தண்டனைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களைக் கொன்றனர். அவர்களின் தோலை, அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போதே உரித்துக் கொல்லும் அரக்க குணம் படைத்த கூட்டமாயிருந்தனர் என்பதை அக்குறிப்புகள் நமக்கு அறிவிக்கின்றனர். மேலும் அசீரியர்கள் ஒரு தேசத்தைக் கைப்பற்றும்போது அத்தேசத்தின் சிறு குழந்தைகளை கல்லில் மோதியடித்து கொன்று அடுத்த தலைமுறையினரை ஊனமாக்கும் கொடூரர்களாகவும் இருந்தனர்.

இத்தகைய கொடிய கூட்டத்தின் அடுத்த இலக்கு இஸ்ரவேல் தேசமென்பதை யோனா உட்பட அனைத்து இஸ்ரவேலரும் அறிந்திருந்தனர். இந்த சூழ்நிலையில் யோனாவுக்கு அசீரியாவின் தலை நகரான நினைவேக்கு போக மறுத்தும், நினைவேயின் அழிவை எதிர்பார்த்திருந்தும், தேவகிருபை அவர்களுக்கு செல்வதை விரும்பாததும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. வேதத்தின் ஒவ்வொரு சம்பவத்திற்கு பின்னும் அது உருவாக காரணமாயிருந்த சரித்திர சூழல் இருக்கிறது என்பதை நம்புவதோடல்லாமல் அதனை வேதம், அகழ்வாராய்ச்சி மற்றும் தரமான சரித்திர பின்னணியை புத்தகங்களின் உதவியோடு கண்டறிந்து, கால இடைவெளியை பூர்த்திசெய்வது ஒரு வியாக்கியானியின் கடமையாகும்.

• **கலாச்சார இடை வெளி (A Cultural Gap)**

திருமறை எழுத்தாளர்களுக்கும் நமக்கும் இருக்கும் மற்றுமொரு பெரிய இடைவெளி. கலாச்சாரம். பரிசுத்த வேதாகமம் ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரப் பின்னணியிலிருந்து எழுதப்பட்ட புத்தகமாகும்.

(குறிப்பு): பல வேற்று கலாச்சாரங்களையும் இஸ்ரவேல் மக்கள் சந்தித்த வரலாற்றையும் நாம் திருமறையில் காணலாம். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அவனுடைய கலாச்சாரத்தினால் முற்றிலும் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறான். அவனுடைய நடைமுறை வாழ்க்கையினை தீர்மானிப்பதும் கலாச்சாரமே.

இவை அனைத்திலும் நம்மிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட கலாச்சாரத்தில் பரிசுத்த வேதாகமம் உருவாக்கப்பட்டதால், அவர்களின் அனைத்து கலாச்சார முறைமைகளையும் நேர்த்தியாய் அறிந்துகொள்ளுதல் வேதபகுதியின் அர்த்தம் கண்டறிவதற்கு நமக்கு மிகவும்

உறுதுணையாகயிருக்கும். இஸ்ரவேலர்களின் கலாச்சார முறைமைகள் காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல் மாறியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்ரவேலர்கள்-எகிப்திலிருந்தபோது அந்த நாட்டு கலாச்சாரத்திற்குட்பட்டிருந்தனர். மேலும் அவர்கள் கானானுக்குள் பிரவேசித்தபோது அங்கு கானானியரின் கலாச்சாரத்தினையும் சந்தித்தனர். மேலும், பாபிலோனிய சிறையிருப்பின் காலங்களில் அந்நாட்டு கலாச்சாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களாகயிருந்தார்கள்.

இப்படியாக வெவ்வேறான கலாச்சாரங்களை தழுவின இஸ்ரவேலர்களின் வாழ்க்கை கடந்துவந்திருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்தின் பின்னணியைச் சார்ந்து நாம் வியாக்கியானம் செய்யமுடியாது. வியாக்கியானத்திற்கென்று நாம் தெரிந்துகொண்டுள்ள வேதபகுதியின் சம்பவம் எந்த கலாச்சாரத்தினில் நடந்தேறியது எனவும், அந்த சம்பவத்தினை எந்த கலாச்சாரத்தினின்று ஆசிரியர் பதிவு செய்திருக்கிறார் போன்ற தகவல்களை அறிந்துகொள்ளுதல் இந்த கலாச்சார இடைவெளியைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு பெரிதும் உதவும்.

• புவியியல் இடைவெளி (A Geographical Gap)

பரிசுத்த வேதாகமத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள சம்பவங்கள் நடந்தேறிய புவியியல் அமைப்பிலிருந்து இன்று நாம் வாழும் புவியியல் அமைப்பு பெரிதும் வித்தியாசப்படுகிறது. புவியியல் என்பதின் அடிப்படையில் அந்த தேசத்தின் எல்லைகள், கால நிலைகள், பருவ காலங்களில் விளையக்கூடிய தாவரங்கள், கடற்கரை, காடுகள், மலைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேலர்களின் மீட்பின் சரித்திரமானது அவர்களின் புவியியல் அமைப்போடு ஒன்றியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இஸ்ரவேலர்களுக்கும் அவர்களைச் சுற்றி வாழ்ந்த மற்ற புறஜாதி தேசத்தார்களுக்கும் நிலம் என்பது புவியியல் அமைப்பிற்கு அப்பாற்பட்டது. நிலத்தை அவர்களின் கடவுள் நம்பிக்கையோடு இணைத்துப் பார்த்தனர். (உ.ம்) கானானியர்கள் பாகாலை மழையின் கடவுளாக வழிபட்டனர். நிலத்தின் விளைச்சலுக்கும், தேசத்தின் செழிப்பிற்கும், பாகாலே காரணம் என்று இவர்கள் உறுதியாய் நம்பினார்கள்.

கானான் தேசத்தை சுதந்தரித்த இஸ்ரவேலர்களிடம் கர்த்தர் கானானியர்களின் விக்கிரக வழிபாடுகளை விட்டு விலகியிருக்கும்படியாக கட்டளையிட்டுள்ளதை வேதத்தில் பார்க்கிறோம். ஆனாலும் இஸ்ரவேலர்கள் அடிக்கடி கானானியர்களின் விக்கிரகாராதனை நம்பிக்கைக்குள் அதிகமாய் ஈர்க்கப்பட்டனர் என்று வேதம் நமக்கு அறிவிக்கிறது.

இஸ்ரவேலர்கள் கானானியரின் விக்கிரகாராதனையால் அடிக்கடி கவரப்பட்டதின் காரணத்தை முறையாய் அறிய அவர்களைச் சுற்றி வாழ்ந்த கானானியரின் நம்பிக்கைகளையும் அறியவேண்டும். இஸ்ரவேலர்களையும் அவர்களது நம்பிக்கைகளையும்

அறிந்துகொள்வதற்கு அவர்களின் புவியியல் அமைப்பையும், அத்துடன் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகள் அனைத்தையும் தெளிவாய் அறிந்துகொள்ளுதல் அவசியம். இன்னும் சற்று விளக்கமாக கூறுவதாகயிருந்தால்: தாவீது-சவுலிடத்திலிருந்து தப்பித்து ஏன் என்கேதிக்கு ஓடிப்போகிறார்? (1சாமுவேல் 23:29) என்னும் கேள்விக்கு புவியியல் அமைப்பைச் சார்ந்தே பதிலளிக்கவேண்டும். என்கேதி ஒளிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக குகைகள் நிரம்பிய ஓர் இடமென்பதால் யாரும் எளிதில் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவிற்கு அமைந்திருந்த இடம் என்பதாலும், தாவீது ஒளிந்துகொள்வதற்கு வசதியான இடமாக என்கேதியை தேர்வு செய்திருக்கிறான்.

திருமறையின் சம்பவங்கள் நடைபெற்ற புவியியல் அமைப்பைக் குறித்து நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளுதல் வேதவியாக்கியானத்திற்கு அவசியப்படுகிறது.

கேள்விகள்:-

1. பரிசுத்த வேதாகமத்தைக் குறித்து இப்பாடத்தில் அறிமுகமாக கூறப்பட்டுள்ளவைகளை தொகுத்துக் கூறுக?
2. வேதாகமத்தை சரியாக வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டியதின் அவசியத்தை சாத்தானின் தவறான வியாக்கியானத்திலிருந்தும், பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு கூறும் ஆலோசனையிலிருந்தும் கூறுக?
3. ஏன் வேதத்தை வியாக்கியானம் செய்வது கடினமாய் இருக்கிறது என்பதனை கூறுக?
4. ஹெர்மெனியூடிக்ஸ் (Hermeneutics) என்றால் என்ன? இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? என்பவைகளைக் கூறுக?
5. வேதாகம விளக்கவியல் ஏன் ஒரு கலை என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பதனையும், வேதாகமத்தை விளங்கி கொள்வதற்கு இக்கலை எவ்விதத்தில் உதவியாய் இருக்கிறது என்பதனையும் கூறுக?
6. வேத விளக்கவியலை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது ஏன் அவசியமானதாக இருக்கின்றது என்பதனை வரிசைப்படுத்தி விளக்கமாக கூறுக?
7. வேத வியாக்கியானத்தின் நான்கு இடைவெளிகள் என்னென்ன என்பதனைக் கூறுக? (பெயர்கள் மட்டும்)
8. வேத வியாக்கியானத்தின் இடைவெளியில், மொழியியல் இடைவெளியைக் குறித்து கற்றுக்கொண்டவைகளை சற்று விளக்கமாக கூறுக?
9. வேத வியாக்கியானத்தின் இடைவெளியில் கால இடைவெளியைக் குறித்தும், கலாச்சார இடைவெளியைக் குறித்தும் விளக்கமாக கூறுக?
10. வேத வியாக்கியானத்தின் இடைவெளியில் புவியியல் இடைவெளியைக் குறித்துக் கூறுக?

